

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У 5146/17
Дана: 14.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Биљане Стојановић и Мире Василијевић, чланова већа, са судијским саветником Марком Радосављевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ..., кога заступа пуномоћник Борис Васојевић, адвокат из Пријепоља, Валтерова 116, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Комисије за жалбе, сада Министарства финансија Републике Србије, Сектора за другостепени порески и царински поступак, Одељења за другостепени царински поступак Крагујевац, ради поништаја решења број 148-05-039-00-2256/4-2016 од 07.02.2017. године, у предмету царинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 14.02.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Нови Сад 02.01. број У/I-1626/16 од 28.09.2016. године, које је донето применом члана 96. у вези члана 93. став 2. Царинског закона ("Службени гласник РС", број 18/2010...108/16), а којим је роба у наименовању 01 пријављена по ЛЦИ УВ-4 број 3096 од 27.07.2016. године ЦР за послове царинског надзора Нови Сад, сврстана у тарифни став Царинске тарифе, тарифне ознаке 1517 90 99 00 01, сходно чему је извршена и измена података у рубрикама 31,33,47, као и у рубрици 36 предметне декларације, у коју је уписана шифра повластице 306Л1, сходно Одлуци о условима и начину за смањење царинских дажбина на одређену робу,

односно за изузимање одређене робе од плаћања царинских дажбина у 2016. години, а тужилац обавезан да плати укупно 342.750,14 динара на име мање плаћене царине и пореза на додату вредност за предметну робу.

У тужби поднетој овом суду дана 03.04.2017. године, којом је оспорио законитост решења туженог органа, тужилац наводи да чињенично стање није правилно утврђено, из разлога што је ожалбено решење донето само на основу извештаја Царинске лабораторије Београд, којим налазом није доказано да се ради о другачијем производу од декласираног од стране произвођача. Наводи да лабораторија није анализирали и вештачили узорак робе који је предмет увоза, већ је свој налаз засновала на основу документације коју је приложио увозник и на бази основних правила за примењивање царинске тарифе, без навођења доказа, утврдила тарифну групу којој роба припада. Сматра да за измену наименовања и поновно царинење робе по вишој стопи нема основа, посебно ако се има у виду да је предметна роба увезена из земаља ЕУ, где је иста декларисана у тарифну групу у коју је првобитно и била сврстана. Истиче да му није дато право да се изјасни и узме учешће у расправљању, да стави примедбе на налаз царинске лабораторије, као и да понуди доказе о пореклу робе и њеним својствима. Са наведених разлога је предложио да суд, након одржавања расправе, тужбу уважи, затим поништи и првостепено и другостепено решење. Тражио је трошкове спора.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, одлучујући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је на име тужиоца по ЛЦИ УВ-4 број 3096 од 27.07.2016. године, ЦР за послове царинског надзора Нови Сад, пријављена за стављање у слободан промет роба трговачког назива-палмино уље у кутијама од 20 кг, сврстана у тарифни став Царинске тарифе, тарифне ознаке 1511.90 19 00, стопе царине 1% и облика увоза ЛБ. У поступку контроле прихваћене декларације на основу чл. 93. став 1. тач. 2. Царинског закона и одредбом члана 2. Правилника о начину узимања узорака робе од стране царинског органа („Службени гласник РС“, број 96/2010, 52/12), Царинарница је узела техничку документацију предметне робе ради испитивања, о чему је сачинила записник број 4/2016 од 27.07.2016. године, у коме се наводи да је одговорно лице овлашћене шпедиције Б.Б. из ..., као непосредни заступник тужиоца и подносилац предметне декларације, присуствовао узимању узорака и преузео записник. На основу налаза Царинске лабораторије Београд, број 802600/16, утврђено је да се роба трговачког назива Palm Oil 36 39 правилно сврстава у тарифни став царинске тарифе, тарифне ознаке 1517 90 99 00 01, наименовања: "Препарати од масти биљног порекла:Остало:Остало:Остало", у коме се још наводи да је предметна роба по опису маса жућкасте, меке текстуре на собној температури, тачке топљења 36-39 степени, која

је по саставу биљно уље добијено од сировог палминог уља, које се подвргава рафинацији, бељењу и дезодорисању са додатком антиоксиданата: ВНА (Е320), ВНТ (Е321), садржаја FFA (као палмитинска) 0,01% мах. Сем тога, у наведеном налазу стоји и да се предметна роба употребљава у прехранбеној индустрији: за производњу бисквита, пецива и сл. и уз напомену да је сврставање робе извршено на основу документације коју је приложио увозник (овде жалилац) и Основних правила 1. и 6. за примењивање Царинске тарифе. Након тога, царинарница је на основу утврђених чињеница у предметном лабораторијском налазу број 802600/16, који је добијен на основу документације коју је приложио тужилац и Основних правила 1. и 6. за примењивање Царинске тарифе, донела оспорено решење у смислу члана 96. став 1. Царинског закона, у коме се наводи да, ако је декларација контролисана, утврђене чињенице су основ за примену прописа који уређују царински поступак у који је роба стављена.

У поступку по жалби, Комисија за жалбе Управе царина је прибавила мишљење стручне службе Управе царина – Одељења за Царинску тарифу, акт број 148-06-039-00-2256/3-2016 од 12.01.2017. године и на основу доказа ближе наведених у образложењу оспореног решења, које је тужилац доставио у току контроле, нашла да је правилно првостепени орган извршио измену података у ЛЦИ УВ 4 бр. 3096/16 од 27.07.2016. године и обавезао тужиоца на плаћање одређеног износа на име мање плаћеног царинског дуга за предметну робу.

Одредбом члана 93. став 1. тач. 2. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2010...108/16) прописано је да царински орган може, ради контроле прихваћене декларације, да прегледа робу и узме узорке ради анализе или детаљног прегледа.

Одредбом члана 96. став 1. наведеног закона прописано је да ако је декларација контролисана, утврђене чињенице су основ за примену прописа који уређују царински поступак у који је роба стављена.

Одредбом члана 103. став 1. истог закона прописано је да царински орган може, по службеној дужности или на захтев декларанта, изменити или допунити декларацију након што је роба пуштена декларанту, а ставом 5. истог члана прописано је да, ако се накнадном контролом декларације или накнадном контролом царинења утврди да су прописи који се односе на одређени царински поступак примењени на основу нетачних или непотпуних података, царински орган, у складу са царинским и другим прописима, предузима неопходне мере и доноси одговарајуће одлуке да се неправилности исправе и правно стање усклади с новоутврђеним околностима.

Чланом 2. Правилника о начину узимања узорака робе од страног царинског органа („Службени гласник РС“, број 96/2010 и 52/2012) предвиђено је да се узорци робе преузимају ако ради утврђивања врсте и каквоће робе у царинском поступку, треба извршити хемијско-технолошко или друго испитивање, док се ставом другим истог члана прописује да се уз узорак робе узима техничка документација (проспекти, упутства, сертификати, атести или сл.), која садржи податке о саставу, техничким карактеристикама и другим својствима робе, неопходним за утврђивање њене врсте и каквоће.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду утврђено чињенично стање и прописе на које су се управни органи позвали, правилно је по оцени суда, тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа од 28.09.2016. године, налазећи да је првостепени орган дао довољне и јасне разлоге због којих је нашао да се царинска роба коју је тужилац декларисао по ЛЦИ-УВ4 број 3096 од 27.07.2016. године, сврстава у тарифни став 1517 90 99 00 01 Царинске тарифе, као „мешавине или препарати од масти или уља биљног порекла из ове главе подобни за јело, осим јестивих масти и уља и њихових фракција из тар. броја 1516: остало:остало:остало”, са “ех” наименовањем 01 - ”биљног порекла, осим јестивог уља од сунцокрета, кукуруза, уљане репице и соје (306Л1-шифра повластице члан 30. став 6. Царинског закона), са повлашћеном стопом царине 15%, а не у тарифни став 1511 90 19 00 00 Царинске тарифе, са стопом царине 1%, а које наводе прихвата и овај суд. Поред тога, тужени орган је у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку, оценио наводе жалбе, који су и наводи тужбе и дао разлоге због којих их сматра основаним, које прихвата суд.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да исти нису основани. Посебно је ценио наводе тужбе којима се оспорава сврставање предметне робе, односно да лабораторија није радила анализу и вештачење узорака робе која је предмет увоза, већ је свој налаз засновала на основу документације коју је приложио увозник и на бази основних правила за примењивање царинске тарифе, утврдивши без доказа, да се роба сврстава у тарифну ознаку 1517 90 99 00 01 ЦТ, а који наводи представљају основ за доношење ожалбеног решења, као и наводе тужиоца да је ради правилног утврђивања чињеничног стања требало извршити вештачење узорка робе, па је суд нашао да исти нису основани и од утицаја на друкчије решење ове управне ствари. Ово са разлога што се сврставање робе по царинској тарифи врши сходно одредбама Закона о Царинској тарифи (“Службени гласник РС”, бр. 62/2005, 61/07, 5/09), Основним правилима за примењивање Царинске тарифе и Коментару царинске тарифе, које је донела Светска царинска организација. Применом наведених одредби, царинарница је правилно предметну робу сврстала у тарифни став Царинске тарифе, тарифне ознаке 1517 90 99 00, наименовања “Мешавине или препарати од масти или уља биљног порекла из ове главе подобни за јело, осим јестивих масти и уља и њихових фракција из тар. броја 1516: остало:остало:остало”, са “ех” наименовањем 01- ”биљног порекла осим јестивог уља од сунцокрета, кукуруза, уљане репице и соје (306Л1-шифра повластице члан 30. став 6. Царинског закона), а које сврставање је као исправно потврдила и стручна служба Управе царина, Одељење за царинску тарифу, изнето у акту број 148-05-039-00-2256/3/2016 од 12.01.2017. године, те су наводи тужиоца без утицаја на друкчије решење ове управне ствари.

Такође, суд је ценио и наводе тужбе да тужиоцу није дато право да се изјасни и узме учешће у расправљању, да стави примедбе на налаз Царинске лабораторије Београд, као и да понуди доказе о пореклу робе и њеним својствима, али је нашао да нису основани. Ово стога што је царинарница дана 24.08.2016. године, предметни налаз уручила овлашћеном заступнику тужиоца, тј. одговорном лицу шпедиције Б.Б. из ..., са уписаним датумом пријема 24.08.2016. године, дајући му могућност да се изјасни на наведене околности и на који налаз се тужилац дана 01.09.2016. године и изјаснио. Међутим, како је тужилац предметни лабораторијски налаз примио 24.08.2016. године, а на налаз се изјаснио 01.09.2016. године, односно након истека рока од 5 дана од дана пријема, правилно је тужени орган утврдио да је

изјашњење поднето по протеку рока прописаног чланом 11. Правилника о начину узимања узорак робе од страног царинског органа („Службени гласник РС”, број 96/2010 и 52/2912), у ком члану се, у ставу 2. наводи да се декларент може изјаснити у складу са лабораторијским налазом у року од 5 дана од дана пријема налаза.

Са изложеног, Управни суд је, налазећи да закон није повређен на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, чл. 153., 154. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је захтев тужиоца, који није успео у спору, за накнаду трошкова управног спора, одбио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 14.02.2019. године, I-1 У 5146/17

Записничар
Марко Радосављевић,с.р.

Председник већа- судија
Снежана Алексић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП